

"Не", сега не е за поезия,

Ти започваш да пишеш и ето-
вместо рима избухва снаряд,

озаряват небето ракети
и пожари обхващат града

Не, сега не отива поезия
И да искаш не мож я изпя".

И той се хвърли в борбата с целия жар на своя революционен темперамент.

Партията направи преглед на наличните си кадри и постави най-преданните на най-трудните участъци. Начело на военния център при ЦК застана изпитания и кален в революционните битки боец полк. Цвятко Радойнов. Никола Вапцаров бе определен за сътрудник към военния център и най-близък помощник на Цвятко Радойнов. Поемайки тази отговорна задача Вапцаров казва: "Ето че доживяхме времето, когато всеки трябва да покаже на дело, доколко е верен на партията и, доколко е готов да отдаде живота си на великата борба срещу фашизма."^{1/}

Като сътрудник на военния център Вапцаров получава задача, заедно с партийната организация във Варна, да организира посрещането и изпращането във вътрешността на страната пристигащите с подводници и лодки от Съветския съюз революционери. За тази цел той ходи през 1941 год. два пъти във Варна - единия път през есента и втория път - през зимата. Особена трудност Вапцаров среща в намирането на нелегални квартири за пристигащите. Полицията е стегнала хората като в обръч. Следи се всяко съмнително лице, а Варна все пак е непознат град. Тогава Вапцаров се сеща за старите си приятели и съученици от Морското училище. Някой от тях, без да подозират голямата опасност, на която се излагат, дават подслон на пристигащи от СССР. Лазар Сапунджиев от Варна казва, че Вапцаров е посрещал във Варна на два

^{1/} Бойка Вапцарова, "Спомени за Вапцаров, стр. 230

И